

ро далеч от мен? Върни се в Цариград. Ще те запиша в Робертколеж - тук да следваш и да си при мен...

Разувалило се триото.

При пристигането им в Кайро баща ми бил на 15 години, чичо Ненчо - на 13, а Михайл Маджаров бил малко по-голям от тях, вероятно на около 16 години. До IV клас баща ми учил в Копривщица, а V клас - в Пловдив. Бил в един клас с Андрей Ляпчев. Там бил и Михайл Маджаров.

Михайл Маджаров напуснал Кайро и отишъл да учи в Цариград. Баща ми и чичо ми отказали да учат повече в английския колеж. На увещанията на дядо, баща ми му възразил:

- Защо да губя времето си? Искам да вляза в търговията. Ще работя при тебе и ще печелим пари...

Дядо приема тогава синът си на съдружнически начала. До възмъжването си имал вече значително състояние. Тогва баща ми се върнал отново в Копривщица и се оженил за дъщерята на протоирея от големия копривщенски род Беневи. Дядо ми не присъствувал на сватбата, понеже не можел да остави работата си в Кайро. След женитбата си баща ми отново се върнал в Кайро и работил при дядо до 1884 година.

С парите, които печелел в Кайро, хаджи Дончо Палавеев купувал и развъждал в Копривщица говеда. Имал чарда от хиляди брави, която през лятото отглеждали из пасищата по връх Богдан, а през зимата била откарвана в Беломорието. За чардата се грижели специално наети говедари, главатари на които били хаджи Никола и Сава Ненчов Говедеров. След угояването им говедата били изнасяни за Тракия, Турция и Гърция. На връх Богдан откупил за тази цел пасището на Чалъкови, които преди него също се занимавали с отглеждането на големи чарда говеда.